

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1889.

Adresa:
„Sokol Americký“, 406 E. 71st St.
New York.

Jakými prostředky docílí se vzrůst Národní Jednoty Sokolské.

Ač nerad, přece chci se pokusiti vyličit, jakými prostředky docílil by se vzrůst Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech. Vím dobře, že se může psát, mluvit, nabádati — vše to nic nespomáhá; pěkně se to píše, ještě lépe čte — ale co jest to všecko platno, když to zůstává nepovšimnuto, když vše zůstává pouhou literou zneuznanou, nepovšimnutou — a nic více. Kdyby se napsaly sebe nadšenější články, kdyby se mluvilo sebe upřímněji — tož přece to neudělá žádných účinků, vše působí na nás jen chvílku a sice pokud onen článek neb řeč čteme nebo posloucháme a nic dále. Všechny ty krásné myšlenky a představy, jež se nám při čtení takovýchto povzbuzujících článků v hlavě zrodí, se za chvílku rozplynou a nezůstává po nich žádné stopy — leč jen vzpomínka.

Než přes to přece chci říci to jako upřímný Sokol, co bychom měli počítati ku vzrůstu naší Nár. Jednoty Sokolské.

Vzrůst Nár. Jednoty Sokolské spočívá pouze v našich rukou, na nás nejvíce záleží, my hlavně máme dbáti toho, abychom Jednotu hleděli zvětšiti a sesílit, a to cestami různými, ale stejnou myšlenkou. Druhou hlavní cestou k rozšíření Sokolstva česko-amerického jsou česko-americké časopisy, ty mají býti pořád těmi prvními rozšiřovateli a povzbuzovateli sokolské myšlenky a jejího rozšíření a sesílení, časopisy hlavně mají dbáti toho, aby vysvětlovaly, jaký prospěch národu našemu plyne z pěstování tělocviku a sokolské myšlenky vůbec. Každá věc, každý účel dobrý musí býti podporován časopisy, neb více pomáhá to nežli vysvětlování a dokazování slovem.

Kdyby naše časopisy podporovaly

více myšlenku sokolskou, mohla tato býti dnes již více rozšířena, tělocvik již mohl býti pěstován mnohem více, než se dosud děje. Jeden — dva časopisy jsou zde, které si Sokolstva českého zde v Americe více všimají, a ty ostatní časopisy přinesou někdy nákou tu zprávu o plesu, o divadle, o výletu a to jest vše. Staré české přísloví povídá, že „účel světí prostředky“ a že každá dobrá věc nalezne všeobecného souhlasu u lidí uvědomělých a o skutečnosti prospěchu té věci přesvědčených, ale sbory naše sokolské nemohou zajisté říci, že by účel jejich byl tak dokonale podporován, aby mohly zkvétati a mohutněti.

Dále musíme dbáti toho, aby nejprve sílily jednotlivé sbory, aby měly hodně členstva a žactva a pak Národní Jednota Sokolská vzroste zároveň. — My musíme silně agitovati pro naše jednotlivé sbory. Musíme jíti mezi lid a zde držeti přednášky o tělocviku, aby mohl každý poznati, co je na myšlence té dobrého. Pakli získá sbor kterýkoliv hodně starých dospělých členů, jest to jeho dobrem, zvláště pakli jsou to obchodníci, kteří v pádu potřeby mohou sboru v mnohém vypomoci. Tím, že sbor má ve svém středu hodně starých členů, tedy se stane sbor takový více váženější a bude požívati více úcty a každý pak s radostí se k sokolskému sboru přidá, když bude vidět, že jsou tam také, jak říkáme „vousáci“. Nyní je to možno přijímat staré muže za členy a proto jen záleží na nás, abychom co nejvíce budeme moci těchto starých ku sborům našim dostali. Oni nám budou ku prospěchu nemalému. Znam mnoho starých Čechů, kteří se vyslovili, že by rádi stali se Sokoly a že by podporovali myšlenku sokolskou, kdyby zub času byl nepřekročil měřítko sborů našich; nyní, když se to stalo, že měřítko to odstraněno jest, tu s chutí přistoupí ku sborům našim.

Mezi námi Čechy zde máme teď dost tak zvaných „národovců“, kteří si mohou o to slovo „národovec“ jazyk utlouci — a pohleďte na ně, jestli některý z nich si všimá Sokolstva, zeptejte se jich, co je sokolská myšlenka — oni to nevědí, — zeptejte se jich, jaký užitek plyne nám z pěstování tělocviku, a oni vám odpoví vyhýbavě. Může se někdo počítati za národovce, kdo nepodporuje myšlenku sokolskou, kdo se řad sokolských straní a kdo pro Sokolstvo neučiní nikdy ničehož? Myslím že nikoliv. Proto na nás záleží, abychom vylíčili, kdo je národovcem a kdo se jím zvátí může. Každý uvědomělejší Čech zajisté jest přítelem a podporovatelem Sokolstva a to proto, poněvadž ví, co sokolská myšlenka jest. Ale každý uemůže býti tak uvědomělym, aby mohl poznati vše, co jest mu ku prospěchu, a proto záleží na nás, abychom hleděli jim to vysvětliti. To ovšem se stane pouze jen námi samými a českými časopisy.

Máme naše známé a příbuzné nabádati k tomu, aby se připojili k sokolským sborům, a zajisté žádný, když mu vše o podstatnime, nebude váhati a stane se Sokolem.

Sokolské sbory aneb Národní Jednota měly by odměňovati takové členy, kteří nejvíce členů ku sboru přivedou, a to by zajisté valně pomohlo. Mohl by se určit počet členů, jaký by musel navrhnutí, aby odměnu dostal, a tak by se každý člen činil co by nejvíce mohl. Odměny ty by mohly býti co diplomy a mohly by býti určeny pro každý sbor tři takové diplomy těm, kdož do roka nejvíce údů navrhnu. Takový člen by dokázal, že mu záleží na vzrůstu sboru a Národní Jednoty a proto agitujte mezi obecnstvem.

Jsou i jiné ještě prostředky k docílení vzrůstu sokolských sborů a Nár. Jednoty vůbec a proto začnu líčit každý zvláště;

předně je to hlavně také naše veřejné vystupování. Vždycky cokoliv jest velkolepého, pěkného, to vždy učiní na obecenstvo mocný dojem a výsledky toho jsou pak dobré. Pořádáme-li nějaká veřejná cvičení někde, ať jsou cvičení ta pořádána co možno nejdůstojněji a nejvelkolepěji. Jak pěkně to vypadá, když divák spatří na veřejném cvičení 4—6 družstev velkých cvičenců, 3—4 družstva žáků a vše čile si počíná, vše jest jako „na drátkách“, a vidí všechny ty účinky tělocviku u různých družstev, totiž na těch vycvičenějších a na méně vycvičenějších; tito mají tělo silné, svalnaté, rovné, a onino teprve začínají silit a svaly jejich jsou méně vyvinuté. Otec, který vidí tu jarost těch maličkých, který vidí, že tělocvik z nich učiní takové veselé zdravé děti, ihned jest pro tělocvik nadšen a má-li nějaké děti, ihned je pošle do sokolny a od té doby stane se podporovatelem a příznivcem Sokolstva. A takových jest více. Jak smutný to musí učiniti dojem a nudnost na diváka, když vidí pouze jedno nebo nejvýše dvě družstva při cvičení a to jsou již všichni vycvičení a dělají všichni cvičení na každém náradí. Takový sbor ztrácí vážnost před obecenstvem, které namítne: vždyť tam nikoho nemají při cvičení, pro těch 6—8 cvičenců se tam nebudu nudit! A to není jen veřejné cvičení, o kterém toto obecenstvo řekne, ale ono si to myslí o každé zábavě tím neb oním sborem pořádané.

Každý jistě dobře ví, že veřejná cvičení pořádaná br. Štulíkem byla vždy dokonalá, zvláště veřejné velkolepé cvičení v Chicagu, kterého se účastnily všechny sbory sokolské v Chicagu. Že cvičení toto získalo mnoho příznivců, přátel a i členů, to každý dobře ví, neboť takovým veřejným cvičením se dokáže, čím sokolský sbor jest. — A i vycházky a výlety budtež důstojny sboru sokolského, aby obecenstvo bylo skutečně přesvědčeno, že není přes sbor sokolský. Čím lepší zábava, tím jest hojněji navštívena a sbor z toho má výsledek dobrý.

V každém skutečně národním podniku mají býti sokolské sbory v popředí, by se skutečně mohlo o sboru sokolském říci, že Sokolstvo je hlavně tou baštou národní a nikdo jiný. Vůbec obecenstvu se musí dát na jevo, že sokolské sbory mají ten nejvznešenější a ten nejčestnější účel ze všech národních spolků, neboť vychovávají lidi zdravé na těle i na duchu.

Mnohé sbory sokolské, které vlastní své budovy, nevyhovují tomu pravému účelu, jaký sbor ten má. A to jest hlavně tím, že mají cvičírny malé, nezdravé a strčené vždy někam do zadu, aby tu „velikou čistotu“ a pořádek nikdo snad neviděl. Co má být cvičírna na místě prvé, co má býti udržována v tom nejlepším pořádku, kde má býti vzduch čistý,

strčena bývá někam pod jeviště na místo poslední. Slyšel jsem od mnoha, kteří rádi by se byli stali členy toho neb onoho sboru, kdyby prý viděli, aby cvičírny byly považovány za něco víc než za pouhou popelku. Co jest platen divadelní neb taneční sál, když pravý účel sokolského sboru hyne. Tím návštěva cvičíren našich se tenčí, poněvadž v dusných, neprovětrávaných cvičírnách si zdraví své kazí místo aby ho nabývali. Proto nechte ladem ležet divadelní sál a dejme tam náčiní, ať se může cvičit v místnosti prostranné a zdravé, tu jistě každý sbor pozná, že cvičenců bude opět přibývat.

Dále získáme si i chováním svým mezi sebou přízeň obecenstva. Jednání každého jednotlivého Sokola má být vždy sokolské — přímé, rázné a upřímné, beze vši přetvářky a klamu a mezi sebou jednat co bratři. — Mnohdy se stává, že se Sokolové mezi sebou pohádají, nebo dokonce poperou a k tomu ještě v zábavě sokolské — co pak si má myslet o tom obecenstvo, které to vidí? Tím netrpí jen jednotlivec, který to způsobil, ale trpí tím celý sbor, neb návštěvník a třeba příznivec Sokolstva dostane docela jiný pojem o Sokolstvu, nežli ho třeba před tím měl. Proto i tím valně získáme, budeme-li jednat vždy tak, jak se na Sokoly sluší a patří.

Máme pěstovati sokolské přednášky poučné a zábavné schůze, aby členové i nečlenové mohli tyto navštěvovati a přesvědčovati se o účelu sokolského sboru. Ti staří členové, kteří do cvičení nechodí, ti nemají žádnou zábavu při sboru, leda že jdou do schůze a platí si své poplatky. Proto by se měly pořádati zábavné schůze, aby i oni v kruhu sokolském se pobavili a pohovořili si. Když už jedenkrát členy dostaneme, hledme, ať je neztratíme a poskytneme jim všechno to, co oni jinde musí hledati. Kdyby se založily odbory u sokolských sborů, jako odbor pěvecký a divadelní, jistě že by sbory sokolské získaly dosti členů, kteří by v oboru tomto mohli působiti. A když to sokolský sbor nemá, přidají se raději ke sboru pěveckému neb divadelnímu.

Pakli že jest společný cvičitel, ať vždy tam, kde cvičí, pořádá přednášky veřejné pro obecenstvo, aby se myšlenka sokolská dostala dále a aby byla půda pro zakládání sokolských sborů částečně připravenou. Společný cvičitel přednáškami těmito prospěje nejenom sokolské myšlence, ale Sokolům vůbec, neboť tito se naučí býti pravými Sokoly, a jen takovito Sokolové dovedou símě myšlenky sokolské rozsévati a pomáhati jí k zapuštění pevných kořenů tam, kde je toho nejvíce zapotřebí.

Přednášky musejí být pořádány, jinak Sokolové poučení pravého, sokolského nenabudou; přednáškami docílí se toho, že staneme se Sokoly skutečnými, kteří

můžeme říci, že víme vše, co sokolská myšlenka k pochopení jí požaduje. A jsouce sami skutečnými Sokoly — Sokoly dle skutků, nikoliv dle jména — teprve můžeme činiti nároky na rozšiřování sokolských sborů, teprve můžeme očekávati, že zavládne ve sborech sokolských podobný ruch, jaký panuje mezi Sokolstvem ve staré vlasti. Chce-li i Národní Jednota vzrůst, musí se všechny sbory držeti toho, že napřed musejí býti skutečně sokolskými a držeti se výhradně sokolského účelu, potom budou míti přízeň i důvěru.*)

K tomu pak družiti se má orgán náš, který má býti rozšiřován mezi obecenstvem. Všichni členové jednotlivých sborů mají dbáti toho, aby list sokolský se hodně rozšířil mezi rodáky našimi. To jest jen ve prospěchu našem. Mnoho-li pak čítá orgán náš odběratelů vyjma členů? Hrozně maloučko. A přece je orgán důležitým činitelem ku rozšíření sokolské myšlenky a sokolských sborů vůbec. Sokolové sami mají do orgánu přispívati všim, co jest rozumné, co jest užitečné a co se nepříčí listu odbornému. Čím více bude list bohatý rozmanitými články dýšícími pravým sokolským duchem, s pravou a nezlíbenou upřímností — tím více najde čtenářů mezi obecenstvem a tak také se může co možno nejvíce rozšířiti.

Ku konci ještě musím se zmíniti o vespolečné lásce a svornosti, jaká mezi námi panovati má. Co neplech, rozbřož a nepřítelství způsobila nespornost Sokolů mezi sebou nejen u jednotlivého sboru, ale i u jiných sborů. Dosud sokolské sbory namnoze patří na sebe jako na cizí vzdor tomu, že jsme všichni členové Národní Jednoty Sokolské. A to je chyba velká. Kde bychom již dnes byli, kdybychom pracovali co jeden svorně, kdybychom navzájem si pomáhali. Ale ne. My přejeme pouze tomu sboru, ku kterému náležíme, a o ostatní se nestaráme. Tak to dosud chodí. Dokažme tedy, že neznáme žádné nespornosti, žádných svárů a žádných nepřítelství mezi sebou, mezi Sokoly, aby skutečně obecenstvo mohlo říci, že přece jen není nad Sokoly a ty že jsou nejlepším spolkem národním. Pakli budeme tak, jak jsem to vyličil, jistě naše řady zmohutní a myšlenka sokolská se rozšíří a my pak s hrdostí budeme moci říci: „Ať na nás národ patří.“

Na zdar!

Sokol.

*) Nic na světě se nezdokonalí, co jest pod řízením lidí neschopných, totiž takových, kteří tomu, co řídí, sami nerozumí. — Dnes u našich sborů není to na tom stupni ještě, aby všichni členové byli více uvědomělými o myšlence sokolské, aby věděli co jest a co znamená jméno Sokol, když jim to dosud nikdo neřekl, nikdo je o tom nepoučuje. Jak možno Sokola, který sám v myšlenku sokolskou dosti zasvěcen není, tuto rozsévati, — čemu sám nerozumím — to jistě nikdy nebudu nikomu vysvětlovati. Proto dbejme napřed sami býti Sokoly pravými, jak jsem již výše pravil — a toho ostatního již pak se docílí snadno. —

Zprávy z Čech.

(Výhoda cvičicím.) Výbor Sokola pražského usnesl se, aby od nového roku 1889 všem činným členům jednoty se dostávalo časopisu „Sokol“, k čemuž se užije částky 20 kr. z pravidelného příspěvku členského 1 zl. 20 kr. obnášejícího.

(Činky palcáty.) Býval. náčelník Sokola slánského br. Al. Košťáloví podaril se dobrý důmyslný vynález v upravení dosavadních činek. Výhody nového náradí toho záležitosti hlavně v tom, že možno tíži jich přikládáním kovových misek libovolně zvýšit a s nimi i rovně jako s kužely kroužit. Též spojením dvou těchto činek lze celou řadu cvičení vydatných provádět. Činky ty doporučují se zejména v tělocviku domácím. Pojednání o nich a sestava cvičení vyjde co nejdříve ve zvláštní knížce. Vynálezce opatřil si na dílo své patent a počne co nejdříve s větší výrobou.

(Vypsání cen.) Vydavatelstvo a redakce „Sokola“, majíce v úmyslu povzbudit literární činnost tělocvičnou, vypisují i letos 2 ceny po 5 dukátech na nejlepší původní pojednání z technického a povšechného odboru tělocviku. Lhůta končí 1. květnem r. 1889.

(„Sokol“ pražský.) Časopis „Sokol“ vydávaný jednotou pražskou přinesl v I. čísle též články v jazyku chorvátském a slovinském. Podnět k tomu zavlada návštěva Lublaně českými Sokoly při oslavě 25letého trvání Sokola tamního. Redakce články ty smísila s obsahem českým, aby, jak praví, Sokolové čeští osvojili si znalost jazyků jihoslovanských. Chorvátsky píše do „Sokola“ náčelník Sokola chorvátského, br. Hochmann, slovinsky br. Srečko Magolič. Redakce zamýšlí uveřejňovati články a zprávy ve zmíněných jazycích stále. — Není pochybnosti, že zařízení toto valnou měrou přispěje k vzájemnosti Sokolů všech tří národností, i že z toho budou mít všichni prospěch značný. Treba nedalo se docílit na ten čas spojení všech Sokolů slovanských národů v jedinou jednotu, zákonem dovolenou, dá se docílit spojení ono v myslích i srdcích bratrů sourodých. — Na zdar!

(Obec sokolská.) Ustavující valný sjezd obce sokolské svolán Sokolem pražským na den 3. února 1889 k 10. hod. dop. v místnosti tělocvičny. Ze všech téměř žup docházejí utěšené zprávy a vřelé pozdravy velkému tomuto podniku Sokolstva; nutno však, aby br. župy ihned oznámily své přistoupení, udaly počet členů každé jednoty v župě sdružené a zvolily na valných hromadách členy výboru obce (za každých 1000 členů jednoho). Při tom buď vzat zřetel k tomu, že vedle výboru sestaven bude zvláštní sbor cvičitelský obce, v nějž mají zkušené síly technické býti povolány. Jednoty v župách sdružené zvolí dále ve valných hromadách k val-

nému sjezdu své zástupce (za každých 100 členů jednoho), volbu tu pak oznámí ihned župnímu výboru. Zástupcům těm zaslány budou listky legitimační k hlasování oprávnující. Jednání valného sjezdu jest veřejné. Přístup a právo rokovací ve valném sjezdu mají všichni členové jednot sokolských v župách sdružených. Valný sjezd jest schopným k usnášení, přítomna-li aspoň pětina všech zástupců. Každý zástupce má jeden hlas. Plnomocenství se nepřipouští. Na jednáním pořadu sjezdu položeny mimo jiné volby předsednictva, určení příspěvku, výprava do Paříže a volné návrhy, jež nutno do 15. ledna Sokolu pražskému zaslati. Spoleháme se pevně v uvědomělé šiky sokolské, že nyní, kdy konečně z části tužby naše splněny, s jaro myslí ujmou se podniků dalekosáhlého, pro příští rozvoj věci sokolské nad vše významného. Heslem našim nyní buď „zdar české obce sokolské!“ Na zdar! — Prvá schůze výboru obce svolává se na den 3. února r. 1889 k 3. hod. odpo. Na pořadu jednání bude volba I. a II. náměstka starosty, náčelníka, jednatele a pokladníka a jich náhradníků, schválení řádů a j. — Výbor obce sokolské buď sestaven z mužů ústrojí sokolského dokonale znalých. Jen tak možno zdar jednání jeho pojistit. — Přípravné práce k utvoření obce sokolské řídí Sokol pražský, který ochotně veškeré dotazy zodpoví.

„Sokol.“

Dary do Čech.

Na posledním sjezdu v Cedar Rapids uzavřeno, by Nár. Jed. Sokolská přihlásila se za člena Ústř. Matice školské s příspěvkem 100 zl. a 100 zl. aby darováno bylo povodní postiženým krajanům v Čechách. Oba příspěvky poslány v jeden den, však příspěvek na povodní postižené připsaný dosud stvrzen nebyl, ačkoli časopisy v Čechách jej již ohlásily; zaslán byl red. „Nár. Listů“ v Praze. — Z kanceláře Ústřední Matice školské došel do minulé schůze výk. výboru přepis a diplom členství. Přepis zní:

Veletěný Pán, pan Martin Hlaváček, t. č. jednatel slavného Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech v New Yorku!

Včerejšího dne obdrželi jsme et. přepis Váš ze dne 7. prosince 1888 s čekem na 100 (sto) zl. r. č., jež jsme si v Živnostenské bance vyzdvihli a nemeškali jsme ohlásiti novinami všem krajanům tento Váš nový důkaz lásky a přichylnosti k drahé Vaší otčině.

Račte za všechny naše krajanů, americké bratry Sokoly přijati nejvroucenější díky naše za pomoc v těžkém zápasu proti Němectvu a upřímný náš pozdrav z Čech.

Z výboru Ústřední Matice školské v Praze, 19. prosince 1888.

Frant. Tábořský, Frant. Kneidl,
jednatel. místopředs.

„Hlas Národa“, v němž příspěvek ohlášeno, dodává: „Doufáme, že tento opětný příklad lásky k rodné zemi u vzdálených krajanů bude i našim domácím spolukam vlasteneckým, jakož i těm spoluobčanům našim, kteří až dosud svou národní povinnost k Ústřední Matici konati obmeškávají, pobídkou k vydatné součinnosti a obětivosti.“

K slavnosti pařížské. Slavnostní přípravy k této velkolepé manifestaci věci tělocvičné znamenitě postupují ku předu. Hlavním bodem slavnosti jest ovšem veřejné cvičení a závody, k nimž se i Sokolstvo české dostaviti slíbilo. Dle závodních pravidel závodití budou družstva a jednotlivci. Při závodech a) a b) na náradí muže čítati družstvo toliko šest cvičenců, při cvičení prostném jest jich počet neomezen, musí však obnášet nejméně 8 i s cvičitelem, velí-li tento zároveň v družstvu cviče, velí-li mimo družstvo: 8 bez cvičitele. Závod e) jest závodem hochů francouzských. Závod f) vyhrazen jednotám, které se nesúčastnily závodů a), b), c), d). Závodí se jen ve cvičení prostném. Následujících zvláštních závodů družstev: g), h), i), j), k), l), m), n) mohou se účastniti jen jednoty, které závodily v a), b), c), d) neb f); a sice jsou i), j), k) jen pro jednoty francouzské, ostatní i pro jednoty cizí. U závodů těchto nechceme se děle zdržovati, jsouce přesvědčení, že tato nazvíce čistě francouzská cvičení našemu Sokolstvu po chuti nebudou. Následují závody jednotlivců. Závod o) (hry olympické) jest pro každého borce zvané jednoty, ať již závodil v družstvu neb ne. Závod p) jest jen pro borce, kteří účastnili se závodů družstev a) a b), jako závod r) pro ony, kteří závodili v c) a d). Závod s) vyhrazen jest borcům cizích jednot, které nezávodily v družstvech. Borcům, kteří se nesúčastnili závodů družstev, vyhrazen jeden ze závodů t), u), v), w), x). Závod y) a z) (v běhu) mohou se účastniti jen jednoty, které závodily v družstvech a), b), c), d), f). Závod az) jest jen pro jednoty francouzské v „Union“ sdružené. Závody bz), cz), dz), ez) ve střelbě jsou jako y) a z) jen pro jednoty, které závodily v družstvech. Dle daných rozměrů vyšle as pouze Sokol pražský celé družstvo a účastní se závodu a) neb c). Z ostatních br. jednot bude taktéž jedno neb více družstev sestaveno, které se účastní závodu b) (však jen ve vyšším oddělení) neb závodu d) (nejméně 6 cvičenců bez cvičitele). K závodům těm ohlásily cvičence své již župa vých. Čech (3), Středočeská (2), Tyršova (4), podřipská (1). Jest však nutno, aby jména těch, kteří o čestný tento úrad ucházeti se mají bez odkladu byla Sokolu pražskému oznámena, aby tento ihned s nimi se dohodnouti, je v družstvo zařaditi a cvičení a vše potřebné sděliti mohl. Cvičení dosti obtížná vyžadují důkladného výcviku a musí ovšem co nejpršněji býti prováděna.

„Sokol.“

SOKOL AMERICKÝ

Orgán Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce

NEW YORK, 15. ÚNORA 1888.

Výkonný výbor.

Ti, kteří neblahý spor v Nár. Jed. Sokolské zavínili, užívají nyní všelikých prostředků, aby veřejné mínění si naklonili a výk. výbor i Sokoly newyorské zhanobili. Pomluva, podezírání a krivé obviňování jsou zbraně, kterým každý pravý Sokol vyhnouti se má, to však našim odpůrcům nevádí; oni pilně jich používají.

Na sjezdu usneseno, by zasláno bylo 100 zl. Ústřední Matici Školské a 100 zl. povodní postiženým v Čechách. Obě záskyly do Čech vypraveny v jeden den, však záskyka Matici školské kvitována dříve. Tu hned rozhlášováno, že výk. výbor peníze si podržel, a vzdor tomu, že záskyka na povodní stíženě kvitována o několik dní později, ti, kteří podezření roztrušovali, neodvolali je.

Výk. výbor obviňován z nedbalosti, že prý neoznámil T. J. Sokol v Chicagu, že opět do Nár. Jed. Sok. přijata jest. Zá tím ujednáno bylo na sjezdu, aby sjezd sám oznámil dotyčné jednotě, co v ohledu tom uzavřeno, a jednota pak, bude-li si přát, aby za daných podmínek opět k N. J. S. se přihlásila.

Nejlépe už vyjímá se tato výtky, již jeden z vyslanců chicagských činí: „Sjezdy, závodnická cvičení, to nám s největší ochotou dopřejou. A víte proč? Inu, chicagské obecnstvo jest velice, velmi hostinné, pánům vyslancům a zápasníkům se zde daří dobře: ať cokoliv se v Chicagu pořádá, na tom se vydělá! A s tím v ýdělkem dovedou v New Yorku hospodařit!“ — Výrok ten podává určitě svědectví o povaze pisatelově. Tentýž vyslanec napočítal, že pro Chicago jest na 700 Sokolů, kdežto pro New York něco přes 300. V příloze dnešního čísla jest úřední výkaz o počtu členstva, z něhož vychází, že v celé N. J. S. jest 13 jednot s 800 členy. Pro New York písemně prohlásilo se sedm jednot: Baltimore, Cleveland, Cedar Rapids, Detroit, Dutch Kills, Morrisania a New York. — Omaha dosud se neprohlásila; ostatní pro Chicago. Dle toho každý snadno si vypočítat může, jak správně bylo udání dotyčného vyslance.

Vyskytly se různé návrhy na urovnání sporu. My vidíme jedinou cestu: aby napravila se spáchaná krivda!

H l í d k a.

— Jednatel výk. výboru, br. Martin Hlaváček, jest těžce nemocen. Než se pozdraví, bude mu v jeho úřadu vypomáhati br. Jos. Wocel. Br. Hlaváčkovi, jenž jest dlouholetým členem jednoty New-yorské, Sokolem horlivým a upřímným, jenž nikdy neštilil se práce ve prospěch Sokolstva a kde mohl, činně ruku k dílu přiložil, přejeme, by opět v brzku bývalého zdraví nabyl.

— „Šibrinky“ Sokola New-yorského, odbývané 2. února, vydařily se, co uspořádání se týče, dobře. Základní myšlenkou byl ráj. Dekoraci provedl za pomoci několika Sokolů bratr L. Poslušný, malíř. Návštěva nebyla tak hojná, jako v loni (navštívilo Šibrinky as 800 osob proti 1000 v loni), za to ale zábava v každém ohledu byla zdařilá. Po půlnoci provedli Sokolové, počtem 64, pěknou rej pod velením náčelníka, br. Wokala.

— Časopis „Sokol“ pražský rok od roku se zdokonaluje, tak že nyní již směle postavit se může na roveň časopisům tělocvičným jiných velkých národů, ba nannoze je i předčí. Naším Sokolům bylo by velmi užitečno, kdyby na časopis ten předpláceli a jej četli. Předplatné jest nepatrné, obnáší na rok pouze \$1.10. Adresa tato stačí: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

— Br. F. Zborník, jeden z nejčinnějších členů jednoty New-yorské, bývalý jednatel pro N. J. S., cvičitel chlapecké těl. školy a člen několika výborů, opouští jednotu jmenovanou, vraceje se po několikaletém pobytu v Americe do Čech, do svého rodiště Vodňan, s úmyslem trvale se tam usaditi. Cvičící členové, jichž milým druhem bratr Zborník byl, uspořádali na jeho rozloučenou přátelský večer, při kteréž příležitosti odevzdali mu zlatou medaili co upomínku na bratrský kruh Sokolů New-yorských. Přejeme br. Zborníkovi šťastnou cestu a jednotě Vodňanské nového statečného druha. — Na zdar!

— Těl. Jed. Sokol v Omaze spojila se s ochotnickým spolkem „Tyl“ tamtéž. Dne 24. ledna byli členové tohoto spolku uvedeni do schůze jmenované jednoty a formálně přijati. Jednota omažská tím valně sesílila i přejeme jí k tomu srdečně, doufajíce, že i činnost její nyní rovnou měrou se rozšíří.

— V neděli, dne 27. ledna pořádaly T. J. Sokol a Plz. Sokol v Chicagu veřejné cvičení ve prospěch Sokola K. Štulíka. „Svornost“ přináší o cvičení zprávu následovní: Kdo včera popatřil na ty řady statných Sokolů, kdo viděl tu naši drobotinu, anať svojí pružností a silou vzbuzovala pravý obdiv — kdo včera sledoval souměrně vyvinutá těla, statné postavy těch mladíků, kteří s láskou oddali se pěstování tělocviku kladouce takto pevný základ k budoucímu svému zdraví, v tom

zajisté vymizeti musel i poslední zbytek předsudku proti tělocviku. „Jsme národem malým,“ říkával bohatýr český Tyrš, „a v těžkém zápase o své bytí musíme odchovávat si dorost statečný, silný na duchu i na těle, dorost, jehož vlastnostmi budou mužná síla, ráznost a láska ke všemu, co krásného a vznešeného.“ Nesmrtelný tento tvůrce Sokolů chtěl vychovati národu českému řadu bohatýrů — a této myšlence obětoval nejkrásnější dny svého života. Myšlénka ona zanešena byla i za moře, i zde pěstujeme tělocvik, tužíme síly své a pojišťujeme se tak proti měšťácké choulostivosti, titěrnosti a neduživosti — i zde vychováváme sobě mládež, na kterou vždy s hrdostí popatřiti můžeme. — Dnešní „Inter Ocean“ ve zprávě své praví, že statečnější četu mladíků, nežli jakou tvoří čeští Sokolové, nenalezeme v celé zemi. Zpravodaj ten zvyklý byl patrně dívat se na americké athlety, kteří úzkostlivým „trainováním“ těla svá spíše zpitvoří, on spatřil české Sokoly včera, učinil porovnání — a toto dopadlo rozhodně ve prospěch Sokolů českých. On viděl před sebou vtělenou sílu a obratnost a objevení se na jevišti těchto našich českých junáků vzbudilo u něho nelíčený úžas. — Byly to sbory Těl. Jed. Sokol a Plzeňský, které pořádaly včera veřejné cvičení v Česko-Angl. Svob. Školy, jehož čistý výnos věnován byl ve prospěch společného cvičitele, Sokola Karla Štulíka. Obecnstva sešlo se hojnost, což jest postačitelným důkazem, že lid náš myšlence sokolské přeje a že zároveň ctí muže, který pro rozkvět její tak snaživě mezi námi působí. Veškerá čísla programu svědčila o nevšední pili, s jakou tělocvik u dotyčných sborů pěstován jest, a cvičící klidili bouři potlesku. Hlavně líbily se naše statné Sokolky, jakož i četa polských Sokolů. Nejvíce však bavila závodění žáků obou sborů, neboť plzeňská Sokolčata namáhala se, aby zachránila „čest Plzně“, kdežto mezi „malými Jednotáky“ se zapřísáhli, že cenu musí odnést oni; však obě strany přesvědčily se, že závoditi jest jim s nebezpečnými soupeři, a hoši svými odvážnými skoky budili pravý obdiv. — V závodění ve skoku přes kozu (metry roznožmo) zvítězil R. Mach od Plz. Sokola a druhým byl J. Královec. V závodění ve skoku přes kozu (metry skrčmo) však Jednotáci opět to svým Plzeňským soupeřům oplatili a první cenu obdržel E. Blažej od T. J. Sokol, druhým byl E. Hladovec od Plzeňského Sokola. Při závodění na bradlech cvičitelských sborů prováděny byly výkony nejvyššího stupně s uhlazeností a jistotou a vítězem zůstal Fr. Pecival od Plz. Sokola, obdržev 81 bodů, druhým byl J. Kaplánek, 75½ bodů, třetím J. Pecival, 74 body, čtvrtým J. Hešík, 71½ bodů. Úřad soudcovský zastávali Dr. F. Patera (od Čes.-Am. Sokola) a J. Churaň a J. Křišťan (od Čechie). Fr. Pecival

rozjářil diváky svým krásným cvičením s kůžely; viděli jsme již mnohá pěkná cvičení mezi našimi Sokoly, však máme za to, že pokud se týče množství a různosti pohybů, nemá Pecival dnes sobě rovného. Zakončeno bylo pěkným cvičením na koni na šír. — Po prvním vystoupení malých Sokolek odevzdala Sokolka K. Kasalova Štulíkovi pěkný košík z květin co důkaz úcty a lásky, jakou Sokolky k svému cvičiteli ehovají, a po cvičení Sokolka Anna Růžičkova oslovivši cvičitele delší, pěkně přednesenou řečí, odevzdala mu dar (krásný zlatý odznak) též věnovaný Plzeňskými Sokolkami. Sokol Štulík pohnut děkoval a slíbil, že vždy pracovati bude o rozkvět myšlenky sokolské. — Obecenstvo nadšeně dávalo na jevo svůj souhlas a my doufáme, že myšlenka sokolská získala včera opět hojně nadšených ctitelů a pěstitelů. Na zdar!

GABRIEL ŽIŽKA.

Jednotu pražskou stihá rána za ranou. V několika málo letech urval jí krutý osud čtyry z nejlepších členů, nejobětavějších Sokolů. Tyrš, Stýblo, Linha a nyní Žižka. Smutná zpráva o úmrtí starosty praž. jednoty br. Žižky stihla nás koncem ledna. Podrobnějších zpráv dosud nemáme. — Gabriel Žižka zvolen byl po úmrtí br. Linhy starostou pražské jednoty dne 7. pros. 1887. Pocházel z vážené a zámožné rodiny Pražské. Narodil se 24. března r. 1833, a již r. 1867 zvolen do zastupitelstva obce Pražské, kdež až do své smrti blahodárně působil vynikajícím praktickým rozhledem, uznání hodnou rázností a obětavostí, nešetřil ani času ani práci pro blaho obecní. Jmeno Gabriela Žižky souvisí úzce s dějinami Sokola Pražského, on stál u kolébky jeho, on přítomen byl oněm prvním výbuchům všeobecného nadšení, jež v lidu českém vyvolala idea sokolská, a zůstal povždy jemu věrným členem. Žižka byl nejbližším přítelem Fügnerovým, jemu vždy po boku a hotov ke službám věci sokolské. V letech těch konal on vděčnou službu pořadatele oněch jarých, zdravých zábav, jež Fügner svým druhům pořádával, a pomohl i k uskutečnění Fügnerova návrhu na uspořádání českého maškarního plesu, oblíbených nyní Šibřinek sokolských. V r. 1863, tedy ve druhém již roce trvání jednoty, povolán byl Gabr. Žižka do výboru správního. Však brzy nalezl na úkoľy vážnější. Po smrti Fügnerově, který s bezpříkladnou obětavostí peněžní poměry spolkové urovnával, hrozila mladé jednotě převzetím tělocvičny povážlivá krize peněžní a nebezpečí ztráty vlastního stanu. Jos. Mueller vypravuje o tom v dějinách Sokola Pražského (Památník S. P. str. 100.) následovně: „Několik jen dní po smrti sta-

rosty vymohl známý po Praze úpír, Edv. T—ý, soudní rozkaz na zaplacení směnecného dluhu 2000 zl. S tím přikvapil o 11. hodině dopol. Dr. Černý ke Gabrieli Žižkovi sděluje mu, že částka tato do 2 hodin odpoledne složena býti musí, jinak že provede věřitel exekuci na tělocvičnu. Bratři Dr. T. Černý, Gabriel Žižka a zesnulý již Josef Šíma, kamenník, složili okamžitě svou hotovost. Bylo to pouze 1500 zlat., scházejících 500 zl. vypůjčeno prostřednictvím br. Aloise Kadeřávka. Skutek tento zasluhuje tím většího uznání, poněvadž bratři tito celý stav věci neznali a částku tu na odvrácení první této rány takřka slepě obětovali. Další kroky k získání budovy provedla zvláštní komise z bratří Dra. Tomáše Černého, Dra. Rud. Bílého, Václava Černého, Dra. Miroslava Tyrše a Gabr. Žižky, která převzala obtížný úkol obházetí zámožné občany a žádati je za subskripci na půjčku, ze které by hrozivé vypověditelné dluhy na budově zjištěné zapraveny býti měly, což se i podařilo.“ Tak stal se Gabriel Žižka nejen spoluzakladatelem, ale i spoluzachranem Sokola Pražského a zůstal jemu až do poslední chvíle nejsvědomitějším přítelem a rádcem, zejména kdykoliv peněžní otázky řešiti bylo. Jeho horlivým a neúporným přispěním sebrány i značné částky na vystavění pomníku Fügnerova v Olšanech a pomníku Žižkova na poli Přibislavském. Od r. 1864 zastával G. Žižka úřad správce tělocvičny, kteráž jeho péčí zachována a zvelebena v míře všeobecně uznané a moderním požadavkům vyhovující. Šlechtnost, obětavost a ryzá poctivá mysl vlastenecká postavila jej v čelo jednoty. — Čest i vděčná paměť budtež památce jeho!

Různé zprávy.

Zápas. Dne 8. února odbýval se v Bostonu v Howard Athenaeum zápas dvou výtečných zápasníků, Duncana C. Rossa a kapitána J. C. Dalyho. Zápasníci jsou praví obři. Svalstvo jich těl vyvinuto jest v nejvyšší míře. Ross jest 6 stop a čtvrt palce vysoký a váží 218½ lib., Daly jest 6 stop a 3 palce vysoký a váží 228 liber. Zápasníci v obratnosti a síle sobě se vyrovnají. Zápas rozdělen byl na pět částí. V prvé poraziti mohl zápasník soupeře chvatem libovolným. Tu zvítězil Daly v 19½ m. Při druhém utkání dovořen byl pouze chvat bederní; zvítězil Ross ve 3½ min. V třetím zápasu, kde dovořen byl chvat krční a zálokní, zvítězil opět Ross ve 12½ m. Při čtvrtém utkání s těmitěz chvaty zvítězil Daly v 1 m. 35 vteřinách. Při pátém zápasu, kde opět dovořen byl chvat libovolný, porazil soupeře Ross v 19 min. 50 vteřinách. Náchvaty i odchvaty byly znamenité, což patrně z délky zápasu. Za vítěze prohlášen Ross, jenž Dalyho třikráte porazil, kdežto Daly Rossa dvakráte přemohl. Vítězi připadlo \$2000.

Bicyclistky. V Madison Garden v New Yorku odbývá se právě závod bicyclistek, jenž započal 11. února a skončiti má 16. t. m. K závodu přihlásilo se 12 bicyclistek, z nichž 10 jest z rozličných míst Ameriky, Jessie Oaksova z Londýna a Maggie McShane-ova z Dublinu. Největší naděje na vítězství má slečna Louise Armaindo z Omahy, Neb., již při minulých závodech přírknuto bylo světové předáctví bicyclistek. Tatáž vykonala r. 1886 v Lynnu, Mass., 100 mil za 7 hodin 57 m., 200 mil za 18 h. 31 m. a 250 mil za 23 h. a 34 min.

Běh o závod. V neděli 10. února pořádal Olympic Athletic Club v N. Y. osmimílový běh o závod po silnici, jež vede od High Bridge k Atlantic Hotelu. Vzdálenost mezi oběma místy obnáší právě osm mil. Zvítězil C. Hjertberg, jenž doběhl k cíli za 59 minut. — V Chicagu zahájen dne 12. t. m. v budově druhého pluku šestidenní běh o závod pro ženy. První přebornice obdrží \$1000, druhá 500 a třetí 250. K závodu přihlásilo se 26 paní a dívek.

Neřest, již hoví mnohé tělocvičné kluby americké, jest najímání cizích profesionálních athletů k závodům. Koncem minulého měsíce učiněn byl některými členy New York Athletic Clubu pokus založiti vedle klubu zvláštní třídu podobných lidí. Neplatili by žádné vstupné, jen poloviční příspěvky, na venek bylo by jim dovoleno vydávati se za členy klubu, uvnitř klubu neměli by však žádných práv vyjma těch, že by mohli v místnosti jednoty cvičiti. Na štěstí pro klub nalezlo se dvě třetiny členů, kteří podobné zařízení zavrhl. Jmenovaný klub jest jedním z nejsilnějších v Americe, čítáť kolem 1600 členů.

Tělocvična Sokola lublaňského. Okázala slavnost jubilejní zjednala Sokolu lublaňskému četných příznivců, takže se týž odhodlal k zbudování vlastní důstojné tělocvičny. Plán ten již v zárodku s úspěchem se setkal, nadchnuv šlechtného vlastence Jos. Goriupa k šlechtnému činu, k bezúročné půjčce 30000 zl. na příští tělocvičnu. Prvý popud k tomu zavalil jednatel Sokola pražského a vůdce výpravy sokolské do Lublaně darem 100 zl., ku kterémuž činu dostalo se jemu srdečného díku dopisem Sokola lublaňského následujícího obsahu: „Nemáme slov, abychom Ti za šlechtný dar naší jednotě mohli důstojně poděkovati. My, pravda, sami již pomýšleli na zbudování tělocvičny; avšak čekali jsme, až by začal stavět se „Národní dům“ a pak jsme chtěli přispěti k stavbě s tou podmínkou, aby se v něm zařídil též stánek „Sokolu“. Tvůj dar však, bratře! a Tvá upřímná a povzbuzující slova přiměla výbor k tomu, že se usnesl ve věřejší schůzi své pracovati vytrvale a neustrašně k tomu, aby jednota

naše co nejdříve možno měla svou vlastní jen k tomu cíli zbudovanou tělocvičnu. Zmužilost a neunavnost zmůže všechno a tak se nadějeme, že není daleko ten okamžik, když zavítá Tě budeme k otevření tělocvičny, ke které Ty jsi dal podnět a na kterou Ty jsi přispěl první. Přijmiž pak, bratře! ubezpečení, že jednota naše vždy s chloubou počítati Tě bude mezi podporovatele její a že oněm, již účastnili se slavnostní valné hromady, zajisté navždy utkví v paměti krásná slova, která promluvil k nim první jmenovaný čestný člen dr. Jan Podlipný.“

Velké závody atletů odbývaly se dne 19. m. m. v Madison Square Garden v New Yorku. Na 700 závodníků dostavilo se ze všech částí Spoj. Států, z Kanady i z Anglie. Soudečů, dohlížitelů a pomahatelů bylo 130. Závody započaly odpoledne ve 3 hod. a ukončeny byly večer o 11. hod. Závodilo se ve skocích, v běhu, vrhání závaží, přetahování, běhu s překážkami, jízdě na bicyklech a ve hře velkým míčem (football).

Bruslař J. F. Donoghue, jenž zvítězil v závodu dvoumílovém v Hamburku, zvítězil též m. m. ve Vídni v závodu mílovém a dvoumílovém proti Paulsenovi. Dvě míle vykonal zde za 6 m. 28 vteřin, o 13 vteřin dříve než Paulsen.

Dvacetímílový závod bruslařský odbýval se 27. ledna v Minneapolis, Minn. Závodníky byli Axel Paulsen a Rudolf Goetz. Zvítězil Paulsen, vykonav 20 mil za 1 h. a 9½ m., nejrychlejší to jízda 20mílová, až dosud známá.

U vzpírání činek závodili dne 3. února v North Adams W. Herty z Leominsteru a W. Kennedy z Housatonicu. Kennedy vzepřel 50liberní činku 50krát, Herty 54krát; 103liberní činku vzepřel Kennedy 16krát, Herty 8krát. Soudec prohlásil závod za nerozhodnutý, poněvadž prý oba závodníci porušili pravidla.

„Chodec“ po vodě, W. Oldreive, zamýšlí „projít“ 23. května přejemní a víry niagarskými, kde předloním zahynul kapitán Webb, když chtěl jimi proplouti.

Závody v umělém bruslařství pořádné byly dne 30. ledna na jezírku Van Cortlandt, N. Y. Program rozvržen byl na 23 částí. Prvních 15 částí obsahovalo jednoduché bruslení, ostatní části bruslení těžké, spleťité. Bruslaři dovedně kreslili na led rozmanité figury a obrazce. Zlatá medalie přiruknuta byla L. Rubensteinovi z Montrealu, stříbrná G. Phillipsovi z New Yorku a bronzová L. J. Montgomerymu z Jersey City.

Toboggan. Jednou z oblíbených zábav zimních v Americe jest tak zvaný toboggan — jezdění na zvláštních saních s příkrých vrchů. Ve větších městech, kde vrchu není, zřizují umělé svahy z prken, vždy dva proti sobě, několik set střeveců dlouhé. Saně na těchto dráhách užívané nemají žádných sanic; je to

pouhé as 6 stop dlouhé prkno, jehož předek do výše a na zad jest zahnut. Saně řídí se pouhou balancí těla, k čemuž zapotřebí jest velké obratnosti. — Před několika lety zavedl Američan J. A. Simmons závody tobogganistů ve švýcarských Alpách. Domorodci užívají saněk se sedlem, v němž vzprímení sedí. Běh saněk řídí dvěma kolíky, jež v rukou drží. Dne 17. ledna odbýval se blíž Davosu ve Švýcarsku nedaleko hotelu Victoria závod tobogganistů. Závodníků bylo 32, z nichž zvítězil Američan S. Whitney z New Yorku, vykonav cestu více než 1 míli úžasnou rychlostí 1 m. 18 vteřin. Použil saněk dle vzoru bostonského, zlepšených L. P. Childsem, jenž v loni na témž místě zvítězil ve 13 jízdách z 15.

Statistika jednot sokolských za r. 1887.

Sestavil Dr. Ed. Kaizl.

(Pokračování.)

Největší zimní cvičiště mají tyto jednoty:

Praha.....	980	čtver. metrů,
Karlín.....	337	„ „
Brno.....	280	„ „
Holice.....	270	„ „
Kolín.....	264	„ „
Hora Kutná.....	250	„ „
Kostelec Cerný.....	250	„ „
Nechanice.....	242	„ „
Přerov.....	240	„ „
Vodňany.....	216	„ „
Hradec Králové.....	214	„ „
Český Brod.....	200	„ „
Slané.....	200	„ „

Největší letní cvičiště mají tyto jednoty:

Ivančice.....	800	čtver. metrů,
Rokycany.....	800	„ „
Holice.....	600	„ „
Osek.....	600	„ „
Cerekvice.....	500	„ „
Strašecí Nové.....	480	„ „
Jičín.....	450	„ „
Polička.....	450	„ „
Tábor.....	450	„ „
Paka Nová.....	440	„ „
Kostelec Cerný.....	400	„ „
Lužec.....	400	„ „
Třebechovice.....	400	„ „

Vlastní budovu tělocvičnou má pouze 10 jednot, totiž Mladá Boleslav, Brod Český, Hora Kutná, Hradec Králové, Karlín, Kolín, Mýto Vysoké, Praha, Roudnice a Vršovice.

Najaté cvičiště mají 33 jednoty.

Ostatní jednoty mají cvičiště propůjčené většinou od obcí, z části od soukromníků.

V 74 spolecích sokolských založeny byly fondy za účelem vystavění vlastní tělocvičny.

Fondy ty obnáší úhrnem 72465 zl. 87 kr. —

• Největší fond mají tyto jednoty:
Plzeň.....8000 zl. Mělník.....3823 zl.
Roudnice...7343 „ Čáslav.....3357 „
(nyní již vlastní budovu)
Jičín.....6036 zl. Smíchov...3200 „
Slané.....6000 „ Lomnice...2290 „
Turnov...5200 „ Přerov...2000 „
Chrudim...3931 „ Louny...1880 „

Cvičitelů jest 582, pomahatelů 205^{*)}

Z tohoto počtu připadá:

na Čechy...495 cvičitelů a 181 pomahatel
na Moravu 78 „ „ 23 pomahatelé
na Slezsko 3 cvičitelé
na Vídeň... 6 cvičitelů „ 1 pomahatel.

Nejvíce cvičitelů mají tyto jednoty:

Praha.....21 Mezeříčí Val.....8
Karlín.....10 Smíchov.....8
Brno.....9 Kolín.....7
Hradec Jindř. 8 Libeň.....7
Jičín.....8 Plzeň.....7

Sbor cvičitelský (t. j. nejméně 5 cvičitelů) mají 42 jednoty.

Hodiny cvičitelské konají se v 69 jednotách.

Druhy cvičení:

Uvádíme pouze počet jednot, v nichž jednotlivé druhy cvičení se pěstují.

Cvičení prostná.....	pěstuje 165 jednot
„ pořadová.....	168 ^{*)} „
„ s činkami.....	154 „
„ s břemeny.....	86 „
„ s tyčemi.....	61 jednota
„ s kužely.....	31 „
„ s toušemi.....	2 jednoty
„ s oštěpy.....	13 jednot
Skoky prosté.....	164 jednoty
Skok útokem.....	107 jednot
Skok o tyči.....	76 „
Cvičení na koze.....	113 „
„ „ stole.....	39 „
„ „ koni.....	140 „
„ „ bradlech..	164 jednoty
„ „ hrazdě pevné „	164 „
„ „ visuté „	112 jednot
„ „ kruzích... „	142 jednoty
„ „ kolovadlech „	23 „
„ „ žebřících.. „	107 jednot
„ „ šplhadlech „	132 jednoty
„ „ kladinách „	29 jednot
„ „ chůdách... „	41 jednota
Skupiny.....	117 jednot
Hry tělocvičně.....	100 „
Odpory.....	94 jednoty
Zápasy.....	121 jednota
Šerm.....	72 jednoty
Rohování.....	17 jednot.

Kromě těchto cvičení pěstují některé jednoty sokolské ještě střelbu do terče, hasičství, veslařství, jízdu na koních a na velocipedu a sice pěstuje:

střelbu do terče.....19 jednot
hasičství.....19 „
veslařství.....4 jednoty

* V Německu (s Rakouskem) bylo roku 1887 16460 cvičitelů, připadají tudíž na 1 jednotu tři cvičitelové. V Rakousku bylo v německých tělocvičných jednotách r. 1887 1587 cvičitelů, připadalo tudíž na jednu jednotu 5 cvičitelů.

*) Všechny, jež zasílaly výkazy.

jízdu na koních..... 10 jednot
(jízdné jednoty v Prostějově, I-
vančicích a Olomouci pěstují
pouze jízdu na koni)

jízdu na velocipedu..... 26 jednot.

Při cvičení užívají jednoty sokolské
následujícího počtu hlavního nářadí:

hrazd pevných.....	102
bradel.....	175
koni.....	144
kruhů.....	142
koz.....	115
hrazd visutých.....	113
stolů.....	39

Veřejná a závodní cvičení:

Veřejných cvičení bylo v r. 1887 po-
řádáno 88 a sice 68 jednotami a 8 župami.

Závodních cvičení bylo pořádáno 23
a sice závody všesokolské v Českém Bro-
dě, 7 závodních cvičení bylo pořádáno žu-
pami, 15 jednotlivými jednotami.

Při závodních cvičeních docíleno bylo
následujících výsledků.

Ve skoku prostém do dálky:

1. 5 m 90 cm (br. Zemánek Čeněk, člen
jednoty pražské, o závodech
všesokolských v Č. Brodě).
2. 5 m 80 cm (br. Vunš Hugo, člen jed-
noty pražské, o závodech
všesokolských v Č. Brodě).
3. 5 m 65 cm (br. Skalický, člen jednoty
chrudimské, o závodech v
Brandýse n. O.).
4. 5 m 60 cm (br. Dařílek, Ditrich a Neu-
gebauer, členové jednoty v
Č. Třebové, tamtéž).
5. 5 m 60 cm (br. Em. Kosík, člen jedno-
ty tábořské, o závodech vše-
sokolských v Čes. Brodě).
6. 5 m 60 cm (br. Mat. Jaček, člen jedno-
ty písecké, o župním cvičení
v Příbrami).

Ve skoku prostém do výšky:

1. 1 m 90 cm (br. Tittl Václav, člen jed-
noty pražské, o závodech
všesokolských v Č. Brodě).
2. 1 m 85 cm (br. Fr. Brzák v Nymburce,
člen téže jednoty).
3. 1 m 83 cm (br. Tyl, člen jednoty pl-
zeňské, o župním cvičení v
Domažlicích).
4. 1 m 80 cm (bratr Bohumil Potůček ve
Vídni, člen téže jednoty).
5. 1 m 75 cm (br. Gazda, člen jednoty ho-
lešovské, v Holešově).
6. 1 m 75 cm (Ant. Počepický, člen jed-
noty sedláčské, v Sedláč-
nech).

Ve skoku útokem do výšky:

1. 2 m 58 cm (br. Voška, člen jednoty
plzeňské, o závodech žup-
ních v Domažlicích).
2. 2 m 53 cm (br. Mayer, člen jednoty pl-
zeňské, o závodech župních
v Domažlicích).
3. 2 m 53 cm (br. Halla, člen jednoty pl-
zeňské, o závodech župních
v Domažlicích).

4. 2 m 50 cm (Josef Štursa v Litomyšli,
člen téže jednoty).

5. 2 m 30 cm (br. Velimský Jos., člen jed-
noty holické, o závodech
všesokolských v Č. Brodě).

6. 2 m 25 cm (br. Jan Křečan, člen jed-
noty pražské, o závodech
všesokolských v Č. Brodě).

(Pokračování.)

D O P I S Y.

Baltimore, 1. února 1889. — Naše jednot
svěřila mně opět úřad dopisovatelství. Proto se
chápu péra, abych vypsal to, co jsem zameškal.
Tentokrát mám toho o mnoho více, než jindy.
Ale jak a kde začít věru nevím. Nu, vždyť dojde
na vše, jen s rozvahou a rozumem, a pak mohu
očekávat, že dopis vypadne dle mého přání a dle
pravdy, jak by ho každý psal, kdyby byl na mém
místě. Začnu nejdříve s malými a podle všeho
s velkými ukončím. To, co chci teď psát, mělo
se oetnout již v předešlém čísle; přiznám se, že
jsem byl trochu pohodlný, tak že jsem to nechal
až do této doby.

Na vánoční svátky sebraly dívky divadelní
představení „Štědrý den“. Již kus sám o sobě je
krásný a byl ještě krásnější pro nás, že ho sebraly
dívky naší české školy, dívky zde vychované, které
se tak lehce nenaucí naší mateřštině jako dívky
v naší staré vlasti. Představení bylo dosti četně
navštíveno, ale právě ti, kteří měli přijít a posou-
dit výsledek celoročního namáhání dítek — ti prá-
vě, co jsou ve školním výboru, seděli jinde v ho-
stinci a hráli v karty. Ptám se vás, bratři, jest to
důstojné, jest to sokolské? Myslím že nikoliv.
Takový člen, který na sebe ten úřad vzal, má ho
zastávat s hrůzou a pílí, jako to dělají ostatní,
kteří jsou též v tom výboru. K tomu si pomys-
leme, že děvčátko jednoho člena výboru hrálo též
a on se ani na své vlastní dítě nepřišel podívat.
Jak asi tomu děvčeti bylo? To samo nejlépe ví.
Nu, nechme toho. — Představení se vyvedlo krá-
sně. Děj byl z části veselý, z části vážný, jaký se
nám i ve skutečnosti vyskytuje po dnes ve velkých
městech. Když se vyhrnula opona, spatřili jsme
Jaroslava (Fr. Kadaň), jenž seděl na koni zpíval si.
To provedl tak živě, že se museli všichni upřímně
zasmát. Teď přicházel jeden po druhém. Jeden
přišel s klouzačkou, druhý chtěl zase si vtáhnouti
Hektora na jeviště a ten mu nechtěl jít, třetí si
chtěl koupit několik stehlíků a čičků, čtvrtý př-
nesl si náruč hraček. Teď jste je měli vidět na
jevišti. Každý věděl něco jiného, jeden chtěl to
a druhý ono. Nyní ale přišel mezi ně Vladimír
(Fr. Hranička). To se ví, ten hrál mezi nimi nej-
staršího, napomínal a dával jim všelijaké příká-
zání, nu zkrátka dělal pravého mudrce mezi nimi.
Druhý akt hrála děvčata. Na jevišti byl nádherný
pokoj rady Hájka; tu se odehrál děj, který jest vi-
děti v každé domácnosti. Božena a Julie (Eliška
a Louisa Šimkovy), děti rady, byly na jevišti. Bo-
žena si hrála s pannou a Julie se strojila. Pak si
začaly hrát na milostpaní a komornou. Julie byla
milostpaní a Božena byla komorná. Jak krásně
vyhrála milostpaní svoji roli, tak jí ani nevyhraje
hned každá. Ty její pohyby, řeč a to její příkazo-
vání komorné bylo tak živě provedeno, že lidé ří-
kali: „Ta jest pro to rostlá.“ Ostatní hráli dosti
obstojně. Nejvíce jsme byli zvědaví jak to vyvede
Jeníček (malý Klečka). Ten to ale vyvedl nade vše
očekávání. Jeho pláč zněl tak bolestně, jako kdyby
býval měl skutečně hlad. Nejvíce jsem byl zvědav,
jak to dopadne, až se ho bude Alžběta (Františka
Poc) ptát, zda-li má hlad, zda-li dobře odpoví. Ale
vše vypadlo dobře. Když mu Alžběta přežpívala
třetí sloku a ptala se: „Jeníčku, spíš?“ on tak
upřímně spal, že bych to ani já nedokázal. Na
konec představení zazpívaly sbor štědrovečerních
písní a za potlesku obecenstva spadávala opona.

Jako obyčejně tak i letos jsme slavili Sylve-
stra, ale o den dříve, v neděli. Dívky měly zkou-
šku ze čtení. Nejdříve měla zkoušku první třída,
řízená učitelem Fr. Rohanem. Pak měla zkoušku
druhá třída ze čtení, zeměpisu a přednášení něko-
lika básní. Ale to kladem učitelovi druhé třídy,
J. Hojdovi, na srdce, aby nechal deklamovat dítky,
které se již těšily na to, že budou moci něco
přednést a které se to učily nennavně týden na-
před. Pak by neměl nechat přednést anglický
zpěv. Myslím, že Sokol pořádá českou zábavu u
ne anglickou. Ačkoli přednes byl unášející, přece
nepěkně se to vyjímalo.

Psal jsem již, že budeme pořádat věcnou lote-
rii ve prospěch školy; olložili jsme ji až na Nový
rok. Loterie se vydařila dosti skvěle, leč žel, So-
kolů a rodičů těch samých dítek, pro které se lote-
rie pořádala, bylo hrozně málo. Sokolové, když
se něco pořádá jménem „Sokola“, dostavte se a
neponechávejte celou tíhu na těch několika, kteří
musí vše odnést. Kdyby se bývalo nedostavilo
těch několik upřímných vlastenců, nevím, jak by
to bylo dopadlo. Pravím těch několik, ti nechal
v loterii dost velkou oběť. Ale vidíme, že to nelí-
tuji a rádi poskytnou podporu ve prospěch dítek,
aby se neodcizily naší máti Čechii. Díky Vám,
bratři, stonásobné díky, že jste nám poskytli ruky
pomocné. Díky všem dítkám, dívkám, všem bra-
trům a sestřím zde v Baltimoru, kteří se přičinili
o zdar věcné loterie. Díky vzdáváme spolku Li-
buše J. B. D., Spolku Č. S. P. O., Řádu Č. S. P.
S. Blahík, Velkořádu Maryland za peněžité př-
spěvky. Též díky spolku Ctulada J. Č. D. za od-
koupění vstupenek ve prospěch školy. Dram.
Pěv. Sboru Praha voláme sokolské „Na zdar!“ a
přejem zdaru při představení, které budou pořá-
dat ve prospěch české školy, vydržované Sokoly.
Bratři sboru toho, držte se hesla „spojenými si-
lami“ a pak budem kráčet ku předu. (Za školní
výbor J. Hrbek.)

Teď přistoupím k věci naší. O výsledku vol-
by nejspíše podá zprávu jednatel naší jednoty,
proto raději si všimnu tělocviku. V naší cvičirně
není jak má být, ale přece jest tu o mnoho živěji
než dříve. Cvičíme třikrát týdně, tužíme se, aby-
chom nezůstali pozadu při příštích závodech. V
dubnu budeme pořádat veřejné cvičení, abychom
ukázali světu baltimorskému, že ještě žijeme. S
chtím Sokolici do práce a pamatujte, že v jarém
těle jarý duch. O našem maskárním plesu rozepi-
sovat se ještě nebudu, až po něm. Dle všeho bude
okázalý, poněvadž výbor pracuje dle své možnosti
a odbýval již tři schůze. Náš maskární ples se
bude odbývat dne 4. března 1889.

Když již každý skoro psal o sjezdu, musím se
též já zmínit. Ani bych si toho nevšiml, ale četl
jsem dopis ve „Svornosti“ od Sok. Hladovce a
pak poznámku v „Nové Době“, že prý to k vůli
sjezdu přišlo až do osobních záležitostí. Sokolové,
to není hezké, to není sokolské. Já myslím, že
jsme měli ve sjezdu muže vzdělané a řádné Sokoly,
podle všeho však to nebylo sokolské jednání. Kdo
tím byl vinen? Sokol V. K. Triska. Ať to bylo
jak chtělo, ale Sokol Triska nejednal sokolsky.
Jak se zmínil v dopise Sokol Hladovec, že zástup-
ce může hlasovat jak chce, to asi není pravda.
Vezmeme tedy příklad, že já bych jel do sjezdu
jako zástupce a měl uloženo, abych hlasoval pro
New York a já bych se nechal přemluvit a hlaso-
val bych pro Chicago anebo bych hlasoval obrá-
ceně. Nu, když by to tak chodilo, pak by nemu-
šel žádný sjezd býti. Kdyby to tak býval udělal
ještě náš zástupce, jako to udělal Triska, to by
bylo hezké. Jak psal Sokol Hladovec, tak měl
také náš zástupce právo hlasovat pro koho by
chtěl, mohl hlasovat pro Chicago a my jsme chtěli
New York, a po volbě mohl říci: „Já jsem se
zmařl.“ Při takové volbě neplatí žádné zmařnutí
anebo znovuvázání. Co jest jedenkrát odhlaso-
váno, při tom má zůstat. Bude to špatně vyhlížet,
jestli se to nesrovná. Teď by jsme u nás rádi vě-

děli, jak to dopadá s jednotou St.-Louiskou. Sok. Triska hlasoval pro New York, při zvonuuvázení vzdal se hlasování a jednota zaslala telegram, že jest pro New York, tak musí být výkonný výbor v New Yorku. Ale v posledním čísle „Sok. Am.“ jsem četl, že jest jednota St.-Louiská pro Chicago. Nu to je teď „mazec“ právě po česku řečeno. Sokolové chicagští nemají být tak přehálení a psát do naší jednoty, bychom byli pro Chicago. Nebylo by to směšné? My jsme byli pro New York a první volbu uznáváme za platnou, ale žádnou druhou ne. Přáli bychom si, aby Sokolové chicagští dostali jinou myšlenku a nestáli na svém, že tam musí být výk. výbor. Sokolové, jednejte sokolsky! Na zdar!
J. Hrbek.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 14. ledna 1889.

Schůzi zahájil starosta br. Al. Wokal. — Protokol ze schůze minulé čten a přijat. — Br. jednatel sděluje, že teprve 7 jednot odpovědělo ohledně náhrady br. Štulíkovi za cestovné a ztrátu času k závodům st.-louiským, mezi nimiž odpověděla jedna jednota záporně. Usneseno nečekati již déle, považovati mlčení ostatních jednot za souhlas a br. Štulíkovi poskytnouti tutéž náhradu, jako obdržel br. Jos. Čermák z Chicagu. — Br. Lier děkuje se za pořadatelství „Sokola Amerického“ a navrhuje co pořadatele listu br. Štulíka. Po delší debatě usneseno poděkování se br. Liera nepřijmouti. — Usneseno, by se dala tisknouti výroční zpráva jednatele na zvláštní přílohu. — Po té odezdány a přijmuty pověřující listiny nového výk. výboru a schůze ukončena.

Schůze nového výk. výboru zahájena v tentýž večer, načež ihned přikročeno k volbě úředníků na rok 1889. Starostou zvolen opět Alois Wokal, náměstkem Ant. Karásek, jednatelem Mart. Hlaváček, zapisovatelem F. Lier, pokladníkem Jos. Wocel; výbor na tělocvik: Jos. Brodíl, Fr. Lier a Jos. Kadlec; výbor na účetní: Jos. Strnad, Jan Pavlík a Ant. Karásek. Na to schůze ukončena.

Jos. Kadlec, taj.

New York, 11. února 1889.

Starosta br. Al. Wokal zahájil schůzi. — Nepřítomen jednatel, br. Hlaváček, jenž jest nemocen. — Rovněž přijata omluva br. Pavlíka, jenž sděluje, že nelze mu dnešní schůzi přítomen býti. Jednota New-yorská vysílá do výk. výboru br. A. Poláka co náhradníka za br. M. Hlaváčka na ten čas, co tento pro nemoc nebude moci schůze navštěvovat. — Jednatel oznamuje, že Sokol Josef Halq dopisem sdělil mu, že necítí se povinen vrátit výk. výboru více, než vrátili vyslanci New-yorské jednoty. Usneseno setrvati na původním usnesení, aby Sokol Halq podal výk. výboru účet, mnoho-li ho stála cesta, již v zájmu sjezdu konal, a mnoho-li času tím promeškal, ostatní pak aby ze zálohy mu svěřené vrátil, jak před jeho odjezdem bylo ustanoveno. — Těl. Jed. Sokol v Dutch Kills a T. J. Sokol Budivoj v Detroit oznamují, že souhlasí s jednáním výk. výboru a považují první volbu sídla výk. výboru na sjezdu cedar-rapidském za platnou. Dosud tedy 7 jednot písemně ohlásilo

uznání první volby: New-yorská, Morrisanská, Clevelandská, Cedar-Rapidská, Baltimorská, Detroitská a Dutch-Killská. — „Plzeňský Sokol“ a T. J. Sokol Čechie z Chicaga a T. J. Sokol Čermák ze St. Louis žádají, by jim „Sok. Am.“ více zasýlán nebyl. Poněvadž stanovy určují, že každý člen Nár. Jed. Sokolské jest povinen odbírat „S. Am.“, rozhodnuto, že žádosti té vyhověti nelze. — Z kanceláře Ústřední Matice školské zaslán přepis, stvrzující příjem 100 zl., a diplom členský pro N. Jed. Sok. — Předčítána výroční zpráva jednatele, jež přijata a odkázána k tisku. Poněvadž některé jednoty nezaslaly dosud zprávu za poslední čtvrtletí, rozhodnuto uvést počet údů dle 3. zprávy a Čes.-Am. Sokola v Chicagu, jenž v listopadu žádaje o poshovění ani 3. zprávu nezaslal, dle 2. zprávy. — Jednateli uloženo, by všechny jednoty, které dosud čtvrtletní zprávy nezaslaly, upomenul, a nezaslou-li zprávy ty do 30 dnů upomenutí, jak stanovy předpisují, mají být suspendovány. — Rozhodnuto, by, jako v dřívějších letech, udělena byla náhrada pořadatelů a tiskaři „Sokola Am.“ \$25.00, zapisovatelům \$10.00 a pokladníkům \$5.00. — Výbor, jenž rozhodnouti měl o pracích písemných, k nimž vypsáno thema „Jakými prostředky docíliti vzrůst Nár. Jed. Sokolské“, sděluje, že za nejlepší uznal práci podepsanou jménem „Sokol.“ Práce ta uveřejněna má být v časopise spolkovém a pisatel má být vyzván, by udal jméno své a adresu, by mu diplom zaslán býti mohl. — Témuž výboru, do něžž přivoien na místě Sokola Halqa Sokol Kadlec Jos., uloženo, by vyšetřil, kteří ze Sokolů minulý rok byli nejpilnějšími přispívajícími do listu; těm mají být zaslány diplomy za pilnost. — Sokolu Brodílvi J. uloženo, by dal zarámovat diplomy, které zaslaly Ústř. Matice školská a spolek pro postavení pomníku Žižkova u Příbyslavi. — Na to schůze ukončena.

F. Lier, zapisovatel.

Přijem.

Od Těl. Jed. Tyrš Cedar Rapids Sokol.... \$ 16.50

Vydání.

Za 2000 kusů stanov.....	60.00
Za oběžníky starostovy.....	3.00
„Hlas Lidu“ za ohlášku.....	1.50
Expedice „Sok. Am.“ č. 1. r. XI.....	2.50
1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 1. r. XI.....	30.00
Sokolu K. Štulíkovi za cestu do St. Louis a zpět co předákovu.....	10.00
Jednateli za rozeslání stanov jednotám.....	3.40
Vydání jednatele za 4 měsíce.....	1.95

Úhrnem..... \$112.35

Hotovost pokladni z min. schůze. \$1164.73

Přijem..... 16.50

Úhrnem..... \$1181.23

Vydání..... 112.35

Zbývá v rukou pokladníka..... \$1068.88

M. Hlaváček, jednatel.

Necht přihlásí se

pisatel pojednání „Jakými prostředky docíliti se vzrůst Nár. Jed. Sok.“, jež v tomto čísle jest uveřejněno, u jednatele výk. výboru.

M. Hlaváček, jednatel.

Knihy a časopisy redakci zaslane.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera čis. 1. r. XV. s následujícím obsahem: Provolání k Sokolstvu slovanskému. — Sokolstvu k novému roku. — Slovenskmu bratrom Sokolom. — Bračo Sokol. — Dějinami tělocviku provází J. E. Sch. (Pokr.) — Feuilleton: Tělocvik zvířat i jejich síla proti člověku. — Vrhání toušem u starých Cechů. — Statistický přehled Sokolstva českého koncem r. 1888. — Slovensko sokolstvo. — Oslobodjivanje učenika i učenica od tjelovježbe. — O tělocviku a tělocvičných spolecích v Paříži. — Cvičení prostrná se 100 příklady. — Tělocvičný slovník česko-chorvátsko-německo-polsko-slovinský. — Zprávy jinonárodní: Z Francie. — Zprávy slovanské: Ze Slovinska. — Věstník obce sok. — Věstník župní. — Věstník spol. — Rázné zprávy. Všem bratřím doporučujeme včasné časopis ten, z něhož hojněho i důkladného poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životě našich bratří v Cechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Przewodnik gimnastyczny „Sokol“ organ towarzystw gimnastycznych.“ Vychází v polovici každého měsíce ve Lvově. Předplatné s poštovní zásilkou na rok pro Ameriku 5 franků. Administrace: Ulica Czarneckiego L. 2.

Statistický výkaz o českoslovanských jednotách sokolských počátkem r. 1888. Sestavil Dr. Ed. Kuzl. — Spis ten sestaven s velkou péčí a pečlivostí a podává jasný obraz o stavu Sokolstva českého. — Cena 30 kr. s poštovní zásilkou. Objednati lze pod adresou: „Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

České osady v Americe. Měsíčník pro české vystěhovalce a zaoceanské krajany. Vydavatel a redaktor Jos. Pastor v Hamburku. — V listě tom neseny jsou zajímavé i poučné zprávy a články nejen pro přistěhovalce ale i pro osadníka staršího. — Předplatné na rok 1 dol., jednotliví čísla 10 ctů. V Americe objednat lze u p. L. J. Paldy, 213—2nd St., Cedar Rapids, Ia.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Ad. „Duch Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou románovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: A. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovanských Podporujících Spolků) vychází každý čtvrttek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospodářský, vychází redakci F. K. Ringsmutha (Jar. Květenkýho) ve Schuyler, Neb. Předplatné \$2.00, do Evropy \$2.80 ročně. Adresa: „Nová Doba“, Schuyler, Neb.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Al. Wokal, náměstkem Ant. Karásek, jednatel Mart. Hlaváček, tajemník Fr. Lier, pokladník Jos. Wocel. Další výbor jest: Josef Kadlec, Josef Brodíl, Jan Pavlík a Josef Strnad. — Veškeré zásilky tétož výboru se týkající nadepsány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Janáček, 25 Ave. A.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. T. Vonásek, 19—19th Place.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; tajemník V. Bašata, 131 Bunker St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JED. SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. V. K. Triska, 1847 S. 11th St.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Fr. Liška, 162 Watson St.

TEL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; tajemník Václ. Janeček, 90 Emma St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

TĚL. JED. SOKOL, Omaha, Neb.; taj. J. Kratochvíl, 1307—1309 Howard St.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžíš, 190 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.